

Ordføreren (Mourier = Peterſen): Det har ikke kunnet Andet end være Udvalget ſjælt, at dette Lovforſlag, det jo ikke er uden en vis Interesſe, efterat det har været temmelig længe under Forhandling i Folkethinget, dog er kommet tilbage til dette Thing i en ſådan Stikſeſe, at der kan være begrundet Haab om, at det kan blive færdigt i denne Sæſſion og derefter blive ophøjet til endelig Lov. Den nye Hovedregel, der atgaaende det vigtigſte Punkt i Lovforſlaget, nemlig ſelve Hegnspligten, er indſat i denne Lov, er ſemdeles forblevet uantastet, idet de Forandringer, ſom Lovforſlaget har undergaaet i Folkethinget, egentlig meeft ere Redactionsændringer eller i alt Fald mindre væſentlige Ændringer. Jeg ſkal ikke tikette det høie Thing med at gjenneemgaae hver ſtær af diſſe Forandringer, tilmed da flere af dem paa Grund af dette Forholds Beſtaffenhed ere af en temmelig ſpeciel Natur, men ſkal derimod erklære mig rede til at give enhver Dplysning, ſom maatte kunne viſtes fra nogen af de ærede Medlemmers Side med Henſyn til diſſe enkelte Punkter, der ere undergaaede nogen Forandring. Jeg ſkal blot tillade mig i Korthed at udhæve nogle af de Forandringer, der ere ſteet i Folkethinget, forſaauidt ſom de enten i og for ſig maae indrømmes at være Forbedringer, eller der maae tillægges dem en noget større Betydning, hvilket dog egentlig kun kan ſiges om een Forandring, nemlig den, der er foretagen i § 14, og ſom jo gaaer ud paa at forandre Antallet af Hegnsynsmændene og indſætte en Formand for denne Inſtitution. Jeg ſkal ſaaledes nævne den Beſtemmelse, der er indført i § 8. Det høie Thing vil vide, at der i § 8 findes den Beſtemmelse, at det ſkal ſtaae den frit for, ſom holder et Hegn vedlige, forſaauidt Vedligeholdſen gjer det fornodent, at færdes uden Brug af Hefte og Bøgne langs med Hegnet paa Naboens Grund. Hertil er der af Folkethinget ſøiet den Indſkrænkning, at i Tidsrummet fra 15de Mai til 15de September maae det dog ikke ſtee uden Naboens Samtykke. Jeg troer, at denne nye Beſtemmelse vil være en Beroligelse for de ærede Medlemmer, der tidligere have havt Betænkelighed ved denne Paragraph

— min ærede Sidemand til Benſtre (Thygeſon) hører til dem. Der er ligeledes i § 9 kommet en ny Beſtemmelse til, om hvilken Udvalget heller ikke ſkjønne Andet, end at den maae være en Forbedring, nemlig den, at det ſkal ſtaae enhver Nabo frit for at forlange Berberisfer eller andre for Algerbruget ſkadelige Buſke og Træer bortryddede. Endelig er der en lille Redactionsændring i § 14, ſom ligefrem har været nødvendig. Det er i 7de Stykke af § 14, hvori det i Lovforſlaget, ſom det kom fra Landsthinget, hed: „Loven af 26de Mai dette Aar“; da vi nu ere gaaede ind i et nyt Aar, paſſer det ikke længere; det ſkal være den 26de Mai 1868. — Jeg ſkal nu med et Par Ord omtale den vigtigſte Forandring, der er foregaaet, den nemlig, hvor efter Synsmændenes Antal ſkal være 3, af hvilke den ene ſkal beſtiffes til Formand. Denne Forandring har tillige ſom nødvendige Conſequentſer medført endel andre Forandringer i de efterfølgende Paragrapher, forſaauidt ſom de Forretninger, der efter Lovforſlaget, ſom det tidligere var, ſkulde paahvile Byraadene eller Sogneraadenes Formænd, nu ere gaaede over til diſſe Formænd for Hegnsynsmændene, ligefom den ogsaa har medført en Forandring i § 16, hvor Reglerne for det Tilfælde, at Hegnet er Skjel mellem to Communer, omhandles. Endvidere er der ſteet Forandring i § 21, hvor der er Tale om, at den ene Part undlader at opfylde Kjendſen, og hvor det efter det tidligere Lovforſlag var Hegnsynsmændene, der ſkulde foranſtalte det manglende Arbejde udført for hans Regning, medens det efter Lovforſlaget, ſom det er forandret i Folkethinget, vil blive Formanden for Hegnsynsmændene, der ſkal foranſtalte det. Den vigtigſte Grund, der har ledet Folkethinget til at indſætte denne Formand, har været Henſynet til Formændene for By- og Sogneraadene, hvem man ønskede at fritage for diſſe Forretninger, da man har antaget, at de communale Formænd allerede i Forveien ere tilſtrækkelig bebyrdede. Udvalget maae fuldkommen erkjende dette Henſyn, taget i dets Almindelighed, for at være rigtigt, men man ſkjønner dog egentlig ikke, at de Forretninger, der efter denne Lov ville blive